

Žaloba podaná dne 22. září 2014 — Niche Generics v. Komise**(Věc T-701/14)**

(2014/C 431/61)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Niche Generics Ltd (Hitchin, Spojené království) (zástupci: E. Batchelor, M. Healy, Solicitors, a F. Carlin, Barrister)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

- zrušil rozhodnutí;
- zrušil nebo v každém případě snížil výši pokuty; a
- uložil Komisi náhradu jejích nákladů řízení, jakož i nákladů řízení žalobkyně.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se domáhá částečného zrušení rozhodnutí Komise C(2014) 4955 final ze dne 9. července 2014 ve věci AT.39612 – Perindopril (Servier)

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jedenáct žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod: Komise nepoužila správný právní test „objektivní nezbytnosti“ za účelem určení, zda dohoda o urovnání v souvislosti s patenty spadá pod čl. 101 odst. 1 SFEU.
2. Druhý žalobní důvod: Komise porušila zásadu rovného zacházení, když na dohodu o urovnání nepoužila pokyny k nařízení o blokových výjimkách pro dohody o převodu technologií.
3. Třetí žalobní důvod: Komise se dopustila nesprávného právního posouzení, když kvalifikovala urovnání jako porušení čl. 101 odst. 1 SFEU „podle cíle“.
4. Čtvrtý žalobní důvod: Komise nesprávně použila svůj právní test „protiprávního jednání podle cíle“ na specifickou faktickou situaci žalobkyně.
5. Pátý žalobní důvod: Komise se dopustila nesprávného právního posouzení, když dospěla k závěru, že dohoda o urovnání má protisoutěžní účinky.
6. Šestý žalobní důvod: podpůrně žalobkyně tvrdí, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, když neuznala, že dohoda o urovnání splňuje kritéria pro uplatnění výjimky podle čl. 101 odst. 3 SFEU.
7. Sedmý žalobní důvod: Komise porušila práva žalobkyně na obhajobu a zásadu řádné správy, když při vyšetřování v souvislosti s právně chráněnými dokumenty jednala s nátlakem.
8. Osmý žalobní důvod: Komise porušila zásadu rovného zacházení, když při výpočtu pokuty zacházela se žalobkyní bez objektivního důvodu odlišně než se společností Servier.
9. Devátý žalobní důvod: Komise porušila při uložení pokuty zásadu proporcionality, své pokyny k udělování pokut a dřívější zavedenou praxi.

10. Desátý žalobní důvod: Komise porušila čl. 23 odst. 2 nařízení č. 1/2003 ⁽¹⁾, když překročila maximální strop pokut ve výši 10 %.
11. Jedenáctý žalobní důvod: Komise porušila svou povinnost uvést odůvodnění podle článku 296 SFEU, pokud jde o výpočet pokuty a vyhodnocení závažnosti protiprávního jednání žalobkyně.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích [101 SFEU] a [102 SFEU] (Úř. věst. 2003, L 1, s. 1).

Žaloba podaná dne 10. října 2014 — IPSO v. ECB

(Věc T-713/14)

(2014/C 431/62)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: International and European Public Services Organisation (IPSO) (Frankfurt nad Mohanem, Německo)
(zástupkyně: L. Levi, advokátka)

Žalovaná: Evropská centrální banka (ECB)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Výkonné rady ECB ze dne 30. května 2014, zveřejněné dne 16. července 2014, stanovit maximální dobu platnosti některých smluv dočasných zaměstnanců, kteří jsou pověřeni sekretářskými a administrativními funkcemi, na dva roky;
- uložil žalované náhradu morální újmy stanovené *ex aequo et bono* ve výši 15 000 eur;
- uložil žalované náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení práva žalobkyně na informování a na projednávání, které je zakotveno v článku 27 Listiny základních práv Evropské unie a směrnici 2002/14 ⁽¹⁾ a upřesněno a provedeno rámcovou dohodou o uznávání, sdílení informací a projednávání a dohodou *ad hoc* z ledna 2014 o vytvoření pracovní skupiny pro dočasné zaměstnance, které uzavřely ECB a IPSO, a dále z porušení uvedených dohod.
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení práva na řádnou správu a konkrétně práva být vyslechnut a práva na přístup k dokumentům, tedy procesních práv, která jsou zakotvena v článku 41 Listiny základních práv Evropské unie.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/14/ES ze dne 11. března 2002, kterou se stanoví obecný rámec pro informování zaměstnanců a projednávání se zaměstnanci v Evropském společenství – Společné prohlášení Evropského parlamentu, Rady a Komise o zastoupení zaměstnanců (Úř. věst. L 80, s. 29; Zvl. vyd. 05/04, s. 219).